NIEDZIELA, DNIA 1. LIPCA 1928.

ILUSTROWANY
DZIENNIK LWOWSKI
TEATR i FILM

Nr. 11. pod redakcją ROMANA DRAGANA Rok I.

Czołowa gwiazda „Paramountu“ CLARA BOW, w filmie p. t. „Ona ma coś“.
(Film ten ukaże się wkrótce na ekranie Kina „LEW“).

Znaczenie reżyserji w filmie.

Do niedawna jeszcze obrazy filmowe oceniano tylko na podstawie nazwisk wybitnych aktorów, kreujących główne role. System ten jednak często zawodził. Genjalny bowiem realizator potrafi stworzyć arcydzieła przy współudziale młodych, nieznanych aktorów, co więcej — potrafi z początkujących adeptów filmu robić sławy. Z tego wynika, że nazwisko reżysera i jego talent stanowi bardzo silną pozycję w dziedzinie filmu — o wiele silniejszą nawet niźli w teatrze. Pierwszorzędnych reżyserów posiada Ameryka. Niewątpliwie i Europa nie pozostaje bardzo w tyle — Ernest Lubicz przecież od niedawna dopiero zbiera laury w Hollywood — należy on właściwie do Europy. Karjerę swą rozpoczął pod kierownictwem Maksa Reinhardta — potem przerzuca się do filmu, realizując szereg filmów — „Carmen“, „Mumji Ma“, „Żonę Faraona“, „Madame Dubarry“ te dwa ostatnie filmy zapewniły Niemcom hegemonję na rynku światowym. Za oceanem realizuje dalej bardzo udatne obrazy, między innemi „Taki to jest Paryż“ jako genre filmu

kameralnego. Lubicz wniósł do produkcji amerykańskiej swoisty artyzm i charme kulturalnego europejczyka. Jest sam doskonałym aktorem, więc umie wykazać adeptom gest i mimikę potrzebną do danej roli. Filmy Lubicza nie wywołały w kinematografji amerykańskiej przewrotu, lecz przyczyniły się do zaanektowania przez kino dziedziny, niewyzyskanej dotąd przez żadnego z reżyserów amerykańskich.

Grzebień — cząstką Valentina.

Pod Londynem powstała fabryka, która zajmuje się specjalnie tylko „likwidacją" filmów, które skończyły swą „karjerę". Gdy agenci i wytwórnie przestają krzyczeć, że film jest szlagierem, cudem, sensacją; gdy publiczność z obojętnieje, a obraz straci urok nowości i fason modny, wtedy film idzie do warsztatów fabrycznych i tam kończy swój żywot. Najwspanialsze widoki, dramaty wzruszające, lub paradne komedje mieszają się w jedną szarą masę, która daje następnie lakierek lub skromny grzebień. **Wstążka** filmowa zawiera kamforę, żelatynę, celuloid i srebro. Przeciętny 6 cio aktowy film zawiera srebra za 3 szylingi. Procedura rozpuszczania filmów prosta: po dłuższem maczaniu w wodzie błonę filmową wrzuca się do wrzątku, zaprawionego przeróżnemi che-

Bohater filmu „Lekka Izabela" (wyświetla tut. kino „Lew").

Partnerka Falkensteina (w filmie p. t. „Lekka Izabela").

Przepiękna EVELYN BRENT. (Fot. Paramount).

mikaljami i gotuje się tam przez jakiś czas Po upływie tego cała zawartość metalu osiada na dnie kotła, która po sfiltrowaniu daje doskonałe srebro. Zaś błonę, wyjętą z gorącej wody, nawija się na szpulki, łączy się kombinacją acetonu z acetatem i otrzymuje się celulozę, z której wyrabiane są grzebienie, ozdoby toaletowe, lakiery wszelkiego rodzaju, począwszy od lakieru na buciki, aż do lakieru na ochraniacze od błota przy powozach i autach. Tak więc los treści filmów mocno nietrwały, gdyż słodki uśmiech Mary Picford i błazeństwa Harry Loyda służą nam może jako wytworny lakierek — lub może piękne panie, nie wiedząc o tem, czeszą codziennie złotą czupryne — cząstką czaru uwielbianego Valentina

w jednej z popisowych ról.

gwiazda wytwórni „Sowkino“.

Artystka filmowa A. MARSHALL (Fot. Paramount).

Opinje sławnych reżyserów.

James Cruze doszedł do sławy dzięki usilnej pracy i niesłychanej energji. W początkach patrzano na kino lekceważąco, niedoceniano jego znaczenia kulturalnego, trudno było znaleźć aktora, któryby grę dla kina nie uważał za cos hańbiącego i nielicującego z jego powagą artysty. James Cruze po długiem wahaniu przyjął rolę w sensacyjnym filmie, znęcony sowitą nagrodą i chwila ta decyduje o jego dalszej karjerze — jakiś czas jest aktorem, potem zostaje reżyserem. Rezultat jego pracy przeszedł najśmielsze oczekiwania i odrazu zajmuje jedno z czoło-

L. BROOKS (Fot. Paramount).

wych miejsc wśród reżyserów. „Karawana" rozgłosiła jego nazwisko na obu półkulach. Cruze jest reżyserem wszechstronnym, tworzy filmy najrozmaitszego pokroju: sensacyjne, fantastyczne, wizjonerskie („Pod narkozą") i eksperymentalne. Reżyser wierzy w swój instynkt, który wypływa z „wyczucia" kina, najoryginalniejsze pomysły przychodzą mu w czasie inscenizacji filmu, które realizuje zawsze w bardzo szybkiem tempie. — Cruze — w przeciwstawieństwie do innych reżyserów, którzy są obojętnymi widzami i obserwatorami, bierze w filmie sam żywy udział i przeżywa niejako akcję — może właśnie dlatego idzie mu praca łatwiej i szybciej, niż innym. Praca pod jego kierownictwem jest uciążliwa, lecz zawsze owocna.

Scena z filmu p. t. „GRZECHY ROZWODKI.

*

W rzędzie modnych reżyserów wybitne miejsce zajmuje Rex Ingram. Jest to człowiek obdarzony wyjątkowym smakiem artystycznym i delikatną naturą. Z zawodu rzeźbiarz — ciągle chce wrócić do swej pracy, lecz kino trzyma go mocno i ciągle zostaje. Jego film z Rudolfem Valentino „Czterej Jeźdzcy Apokalipsy" uzyskał nawet w Ameryce nagrodę w roku 1924, jako najlepszy w swoim rodzaju obraz. Obecnie Ingram ma zamiar przenieść się do Anglji, gdzie pracować ma w jednej wytwórni pop. przez rząd.

Urocza gwiazda Paramountu MILLNER.

Scena z filmu p. t. „NIEWOLNIK ZMYSŁÓW".

Kronika filmowa.

Uczony zaangażowany do produkcji filmowej. Prof. R. H. Newland, piastujący katedrę języka angielskiego i historji Anglji na Uniwersytecie w Kalifornji, został zaangażowany do Universalu w charakterze doradcy przy filmowaniu obrazu „Człowiek Śmiechu" według nieśmiertelnego dzieła Viktora Hugo, realizowanego przez Pawła Leni. Profesor Newland, który jest rzeczoznawcą dawnych obyczajów i tradycyj angielskich, pomaga Leniemu przy odtwarzaniu szczegółów obyczajowych epoki w której odbywa się akcja, jak również dostosowania ubiorów i stylu tego czasu.

———

„Universal" pertraktuje z firmą Western Electric Company, która produkuje aparaty, umożliwiające wprowadzenie tzw. „filmu fonetycznego". Chodzi o eksperymenty z temi aparatami przy produkcji filmu i ewentualne zainstalowanie ich w teatrach, należących do Universalu.

———

Nakładem Spółki Wydawniczej „Dziennik Lwowski", Spka z o. p. we Lwowie.
Z Drukarni „Dziennika Polskiego" (L. T. Barszczyński). — Lwów, ulica Cicha 5. — Telefonu Nr. 283